

KLASIČTĚJŠÍ SNÍMEK MOSTU GOLDEN GATE můžete pořídit ze břehu pod ním, když se díváte severně k Marin Headlands. Pořídil jsem více než sedm snímků (tři z nich vidíte na této stránce) valící se velké vlny, a poněvadž jsem měl svůj aparát Nikon D2X v režimu sériového snímání, měl jsem jistotu, že aspoň jednou zachytím nejzajímavější snímek vlny explodující v okamžiku svého vrcholu.

Vzhledem k tomu, že expozimetry mohou být zmateny velkými bílými plochami, měřil jsem expozici proti modré obloze nad mostem. A poněvadž jsem věděl, že chci záběr pořídit časem vhodným pro zachycení pohybu, tedy nejméně 1/500 s, nastavil jsem expozici na tuto hodnotu a pak jsem aparát namířil na oblohu mezi dvěma pilíři mostu a měnil jsem clonu, až aparát ukázal jako správnou hodnotu f/8.

Jste-li zvyklí používat svůj aparát buďto v režimu priority času nebo priority clony, nejjednodušší je nastavit na aparátu kompenzaci expozice na +1 EV a pak prostě aparátem zamířit a exponovat.

Pak není zapotřebí odečítat expozici proti modré obloze. Musíte si ale zapamatovat, že po skončení fotografování bílé vlny musíte vrátit kompenzaci expozice zpět na nulu.

Můžete se ptát, proč se obtěžuji používáním manuální expozice. Existují dvě odpovědi: (1) je to způsob, kterým jsem se naučil používat aparát před více než třiceti lety a starých návyků se zbavujete obtížně, a (2) existuje mnoho světelných situací, kdy použití manuální expozice je nejkratší cestou k úspěchu a dosažení konzistentních snímků. Ačkoliv tato kniha pojednává do určité míry o expozici, neřekne vám, jak máte svůj aparát používat v manuálním režimu. Jestli neumíte nastavit expozici v manuálním režimu, pak jste vůbec nepochopili její podstatu v režimu preference času nebo preference clony. Doporučuji vám podívat se do mé knihy Naučte se exponovat kreativně (česky vydal Zoner Press, 2006).

Objektiv 70–200 mm, stativ, ISO 100, 1/500 s, f/8.

Sekvenční snímání

Při žádném jiném způsobu fotografování není sekvenční (sériové) snímání tak důležité jako při fotografování akce. Většina dnešních filmových aparátů je plně vybavena vestavěným převíječem nebo motorem, což dovoluje fotografům dosáhnout vysokého stupně úspěchu při zachycení akčních scén, u digitálních aparátů se jedná obvykle o režim Burst. Bez pomoci sekvenčního snímání je odhad správného okamžiku pro zmáčknutí spouště víceméně věcí šťastné náhody. Díky možnosti pořídit sérii snímků však můžete stisknout spoušť již chvíli před vrcholem akce a pokračovat ještě sekundu či dvě poté, co akce skončila – a je velmi pravděpodobné, že jeden nebo i několik snímků bude úspěšných.

LEŽÍM NA BRIŠE NA BŘEHU ŘEKY SAÔNE V LYONU a přemýšlím, jak bych tak mohl přimět holuby, aby se vznesli v pravý okamžik opravdu blízko do popředí mého obrázku. Moje přítomnost u aparátu by ale odradila i toho nejdůvěřivějšího holuba ve Francii. S pomocí dálkového infračerveného ovladače Nikon jsem to dokázal. Nasadil jsem čidlo na patici aparátu, usadil se jednoduše asi pět metrů od aparátu na stativu a čekal s ovladačem v ruce na správný okamžik.

Nadrobil jsem kus chleba a pár sušenek do zorného pole aparátu a čekal na holuby, abych vše spustil, až přiletí. Zvuk spouště aparátu a motoru stačil, aby se holubi lekli a vznesli se do výše. Za normálních okolností jsem v podobných situacích schopen exponovat šest až osm snímků, než objekty zmizí z dosahu. Během několika minut se holubi k prostřenému stolu vrátili a proces se mohl opakovat. Toho rána jsem pořídil celkem 88 snímků.

Expozice byla jednoduchá, protože scéna byla rovnoměrně čelně osvětlena. Nebyly tam žádné tmavé stíny ani přesvětlená místa, která by mohla zmást expozimetr, a tak při cloně nastavené

na $f/8$ jsem měnil čas expozice, až se jako správná hodnota ukázala $1/500$ s. Ještě dříve než jsem začal fotografovat a jen jsem čekal, až se ptáci vznesou do popředí mého snímku, jsem odhadoval, že správný čas pro zmrazení pohybu jejich křídel bude nejspíš $1/2000$ s. Věděl jsem, že podexpozici o dva stupně proti hodnotě doporučené expozimetrem snadno napravím při následném softwarovém zpracování (viz strana 138). A jak ukazuje snímek vpravo, zachytil jsem obrysy křídel dokonale ostře.

Všimněte si, že jsem neodclonil objektiv na doporučených $f/4$ při $1/2000$ s, protože bych nedosáhl tak velké hloubky ostrosti od popředí do pozadí a snímek by nesplnil mou představu. Rovněž o správnosti mé expozice nemůže být pochyb a ostré obrysy křídel holubů zapříčinil fakt, že expozice byla stanovena pro mnohem jasnější a ostřejší čelní světlo časného rána, které dopadalo na budovy za řekou a nikoliv na holuby, kteří byli ve stínu. A to jsou světelné podmínky, které mám rád a které často vyhledávám.

ISO 100, $1/2000$ s, $f/8$.

